

IMPACTES DE LES NOVES INFRASTRUCTURES SOBRE EL XÚQUER

La nostra comarca s'anomena la Ribera del Xúquer no per casualitat sinó perquè els nostres pobles han nascut i crescut a la vora del riu Xúquer o dels seus afluents: Albaida, Barxeta, Verd, Magre. Gràcies a les seues aigües hem pogut desenvolupar la agricultura més rica de tota la Península, i probablement d'Europa, durant segles...

I durant segles els nostres pobles i el riu han viscut una relació d'amor i odi. Amor perquè eren les sèquies que eixien d'ell, com les arteries de la terra, les que regaven els camps i produïen els aliments. Odi perquè, amb el nostre clima d'estius secs i tardors massa plovedores, de quan en quan es desbordava i se'n duia vides, cases i collites.

Però hui, coincidint amb la decadència i pràcticament la ruïna de l'agricultura, ens hem oblidat del que deguem als nostres rius. Així els tenim quasi esgotats, secs, contaminats fins a nivells perillosos, i ara, a més, planegem un muntó d'infraestructures que van a castigar-los encara més...

A Alzira concretament tenim 4 ponts per a creuar el Xúquer; de N a S, el groc, el de ferro, el de formigó i el del ferrocarril. Doncs mirant la revisió del PGOU actual i els projectes de l'AVE, l'autovia de Vilella, etc., resulta que ara en volen fer altres 5 més; un al N del groc, altre al mig del Tulell, altre al meandre de Vilella i dos més al costat del pont del tren, un per a l'AVE i altre per a la carretera que va cap a Carcaixent. 5 ponts més, al terme d'Alzira, un per cada mig km!

A totes llums sembla excessiu, tal volta podríem entendre que faça falta un, o fins i tot dos, però 5?! No, això només potser conseqüència de l'epidèmia de grans obres públiques que s'han tret de la mànega per a pal·liar el rebentó urbanístic; un rebentó que les mateixes constructores, banquers i governants han provocat per la seua immensa avarícia.

Ambientalment són absolutament inacceptables pel gran impacte que tenen sobre el riu i el seu bosc de ribera, perquè el riu no és un simple canal d'aigua sinó un ecosistema ple de vida que el formigó destrossa. I el cas més greu és l'autovia de Vilella, que destrossa pràcticament tot el meandre...

Per això, en la Coordinadora per un Transport Sostenible rebutgem l'autovia i les noves carreteres, i continuem treballant perquè en volta d'aquestes obres nefastes es millore el transport col·lectiu i ens facen una bona xarxa de carrils, camins i carrers per a bicicletes i vianants, que és el que realment necessitem avui.

Pedro Domínguez Gento